ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 28.1.2009
COM(2008) 869 τελικό

2008/0252 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η ανανεωμένη στρατηγική της Λισαβόνας που ξεκίνησε το 2005 βασίζεται σε τριετή κύκλο διακυβέρνησης με δέσμη ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών, οι οποίες έχουν οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές διαστάσεις.

Με βάση τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές που εγκρίθηκαν το 2008 στο πλαίσιο του δεύτερου τριετούς κύκλου της ανανεωμένης στρατηγικής της Λισαβόνας[1], και οι οποίες θα εξακολουθήσουν να ισχύουν μέχρι το 2010, τα κράτη μέλη καταρτίζουν τα εθνικά μεταρρυθμιστικά προγράμματά τους στα οποία καθορίζονται οι στρατηγικές που αποσκοπούν στην ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων εργασίας. Η αξιολόγηση από την Επιτροπή της εφαρμογής των στρατηγικών για την απασχόληση που ορίζονται στα εθνικά μεταρρυθμιστικά προγράμματα περιέχεται στο σχέδιο της κοινής έκθεσης για την απασχόληση και στην πρόταση συστάσεων ειδικά για κάθε χώρα, η οποία εγκρίνεται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 128 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Η αξιολόγηση δείχνει ότι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις βρίσκονται σε εξέλιξη στα κράτη μέλη και αυτό συνέβαλε στη μείωση της ανεργίας και στην αύξηση της απασχόλησης στην ΕΕ το 2007. Ωστόσο, οι οικονομικές προοπτικές έχουν αλλάξει άρδην το δεύτερο εξάμηνο του 2008, λόγω της οικονομικής, τραπεζικής και πιστωτικής κρίσης. Προβλέπονται μειωμένοι ή και αρνητικοί ρυθμοί ανάπτυξης και άνοδος της ανεργίας στην ΕΕ για το 2009.

Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση παρουσιάζουν ένα πλαίσιο για την κατεύθυνση των πολιτικών και για τους γενικούς στόχους των κρατών μελών και της ΕΕ. Τα κράτη μέλη μπορούν, στο πλαίσιο αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, να επικεντρωθούν στις συγκεκριμένες ανάγκες τους που ενδέχεται να διαφέρουν από χώρα σε χώρα και να αλλάζουν ανάλογα την οικονομική συγκυρία. Οι μεσοπρόθεσμες προτεραιότητες στις κατευθυντήριες γραμμές εξακολουθούν, επομένως, να ισχύουν:

– προσέλκυση και διατήρηση περισσοτέρων ατόμων στην αγορά εργασίας, αύξηση της προσφοράς εργασίας και εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας·

– βελτίωση της ικανότητας προσαρμογής εργαζομένων και επιχειρήσεων·

– αύξηση των επενδύσεων στο ανθρώπινο κεφάλαιο με τη βελτίωση της εκπαίδευσης και των δεξιοτήτων.

Σύμφωνα με το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας[2], η σημερινή οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση υπαγορεύει την ανάγκη για άμεση δράση, συνεχίζοντας παράλληλα τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και διατηρώντας τους μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους. Πρέπει να τονιστούν δύο προτεραιότητες της πολιτικής για άμεση δράση: βελτίωση της απασχολησιμότητας συνδυάζοντας την ευελιξία με την ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των πλέον ευπαθών ομάδων · και βελτίωση του επιπέδου δεξιοτήτων και καλύτερη αντιστοιχία τους με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Οι αποκρίσεις πολιτικής περιέχονται στις ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση.

– Η ευελιξία με ασφάλεια είναι μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της πολιτικής που αποσκοπεί να διευκολύνει τη δυνατότητα προσαρμογής των εργαζομένων και των επιχειρήσεων και να εξασφαλίζει ότι η ΕΕ μπορεί να αξιοποιήσει τα οφέλη της παγκοσμιοποίησης. Ορισμένες πτυχές της ευελιξίας με ασφάλεια είναι, βραχυπρόθεσμα, ακόμη πιο

---

[1] Απόφαση 2008/618/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών (ΕΕ L 198 της 26.7.2008, σ. 47-54)

[2] COM(2008) 800

ουσιαστικές: ενίσχυση των συστημάτων ενεργοποίησης, ιδιαίτερα για τα άτομα με χαμηλή εξειδίκευση· ενισχυμένες επιχορηγήσεις των θέσεων εργασίας και σύντομα επιμορφωτικά προγράμματα για ευπαθείς ομάδες και για όσους κινδυνεύουν περισσότερο από τη μακροχρόνια ανεργία· προσφορά κατάρτισης και νέων δεξιοτήτων που χρειάζονται σε τομείς που έχουν πληγεί λιγότερο κατάλληλη κοινωνική προστασία που παρέχει ασφάλεια εισοδήματος, κίνητρα για εργασία και διατήρηση της αγοραστικής δύναμης· εναρμονισμένες εργασιακές συμβάσεις που περιορίζουν τον κατακερματισμό ενώ αποφεύγεται παράλληλα ο πειρασμός να δημιουργηθούν «ευέλικτες» συμβάσεις. Παράλληλα, ο κοινωνικός διάλογος – ένα αναγκαίο συστατικό για οποιαδήποτε πολιτική ευελιξίας με ασφάλεια - έχει επίσης ουσιαστική σημασία δεδομένων των σημερινών οικονομικών περιστάσεων.

– Μια μαζική προσπάθεια αναβάθμισης των δεξιοτήτων σε όλα τα επίπεδα θα έχει ουσιαστική σημασία για την αντιμετώπιση της δημογραφικής και τεχνολογικής αλλαγής και την αξιοποίηση του οφέλους από τη μετάβαση στην οικονομία με μειωμένη χρήση άνθρακα, αλλά και για να ανακάμψει η ΕΕ από την κρίση που διανύει. Πιο βραχυπρόθεσμα, η καλύτερη αντιστοιχία των δεξιοτήτων των ατόμων και των διαθέσιμων θέσεων απασχόλησης έχει επίσης ζωτική σημασία δεδομένου ότι οι προοπτικές της απασχόλησης επιδεινώνονται. Οι άνεργοι, συμπεριλαμβανομένων των ευπαθών ομάδων, χρειάζεται να έχουν τις δεξιότητες που απαιτούνται σήμερα στην αγορά εργασίας. Η πρόβλεψη των μελλοντικών αναγκών σε δεξιότητες είναι πολύ σημαντική σε αυτό το πλαίσιο, κυρίως για την προετοιμασία της οικονομικής ανάκαμψης. Οι δημόσιες υπηρεσίες για την απασχόληση, οι κοινωνικοί εταίροι και τα πανεπιστήμια θα διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο τόσο στην πρόβλεψη των αναγκών σε δεξιότητες όσο και στην καλύτερη αντιστοιχία και στη διασφάλιση του ότι τα άτομα έχουν τις κατάλληλες δεξιότητες. Η πρωτοβουλία σχετικά με τις νέες δεξιότητες για νέες θέσεις εργασίας[3] θα συμβάλλει σε αυτό το στόχο.

– Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ενισχυθεί περισσότερο η σχέση μεταξύ των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ). Το ΕΚΤ μπορεί να χρηματοδοτήσει άμεσες ενέργειες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη στον τομέα της ευελιξίας και ασφάλειας και των δεξιοτήτων, περιλαμβάνοντας στοχοθετημένη υποστήριξη για τις πλέον ευπαθείς ομάδες ως απάντηση στην οικονομική κρίση. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση θα βοηθήσει επίσης τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν τους απολυμένους και να κρατήσουν τους ειδικευμένους εργαζόμενους στην απασχόληση που θα είναι αναγκαίοι όταν θα αρχίσει να ανακάμπτει η οικονομία.

Οι συνολικοί στόχοι και προτεραιότητες που εκφράστηκαν στις σημερινές κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση εξακολουθούν να ισχύουν ενόψει της τρέχουσας κρίσης καθώς και οι πολιτικές και τα μεταρρυθμιστικά προγράμματα εξακολουθούν να είναι σημαντικά. Βάσει του άρθρου 128 παράγραφος 2, η ισχύς τους για το 2009 πρέπει να επιβεβαιωθεί με απόφαση του Συμβουλίου, κατόπιν διαβούλευσης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Επιτροπή των Περιφερειών, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την επιτροπή απασχόλησης.

[3] COM(2008)XXX

2008/0252 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 128 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής[4],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[5],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[6],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών[7],

τη γνώμη της Επιτροπής Απασχόλησης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την ανανεωμένη στρατηγική της Λισαβόνας το 2005 δόθηκε έμφαση στην οικονομική ανάπτυξη και στις θέσεις εργασίας. Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση και οι γενικοί προσανατολισμοί των οικονομικών πολιτικών εγκρίθηκαν ως ολοκληρωμένη δέσμη, με την οποία η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση αποκτά κορυφαίο ρόλο όσον αφορά εφαρμογή των στόχων για την απασχόληση και την αγορά εργασίας της στρατηγικής της Λισαβόνας.

(2) Η εξέταση των εθνικών μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων των κρατών μελών που περιέχεται στο σχέδιο της κοινής έκθεσης για την απασχόληση δείχνει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να εξακολουθήσουν να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια στους τομείς προτεραιότητας: προσέλκυση και διατήρηση περισσότερων ατόμων στην αγορά εργασίας· αύξηση της προσφοράς εργασίας και εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας· βελτίωση της ικανότητας προσαρμογής εργαζομένων και επιχειρήσεων· και αύξηση των επενδύσεων στο ανθρώπινο κεφάλαιο με τη βελτίωση της εκπαίδευσης και των δεξιοτήτων.

(3) Ενόψει της σημερινής οικονομικής κρίσης, οι κατευθυντήριες γραμμές πρέπει επίσης να αποτελέσουν το μέσο για την αντιμετώπιση των άμεσων προκλήσεων που είναι η αύξηση της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Στο άμεσο μέλλον, σχεδιάζονται ολοκληρωμένες πολιτικές για ευελιξία με ασφάλεια με στόχο τη

---

4 ΕΕ C … της …, σ. …
5 ΕΕ C … της …, σ. …
6 ΕΕ C … της …, σ. …
7 ΕΕ C … της …, σ. …

διευκόλυνση της μετάβασης στην εργασία, για καλύτερη αντιστοιχία των δεξιοτήτων και των διαθέσιμων θέσεων εργασίας και για αναβάθμιση των δεξιοτήτων.

(4) Λαμβάνοντας υπόψη την εξέταση των εθνικών μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων από την Επιτροπή, το επίκεντρο πρέπει να είναι στην αποτελεσματική και έγκαιρη υλοποίηση, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στους συμφωνημένους στόχους και τα κριτήρια αξιολόγησης και στη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων.

(5) Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση που εγκρίθηκαν το 2008 ισχύουν για τρία έτη και, κατά τα έτη που μεσολαβούν έως το τέλος του 2010, η επικαιροποίησή τους θα πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένη.

(6) Τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να χρησιμοποιήσουν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο για την υλοποίηση των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση.

(7) Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν μια ολοκληρωμένη δέσμη, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν πλήρως τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών, όπως ορίζονται στο παράρτημα της απόφασης του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για τις κατευθυντήριες γραμμές των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών[8] *διατηρούνται για το 2009 και λαμβάνονται υπόψη από τα κράτη μέλη στις πολιτικές τους για την απασχόληση*.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

[8] Απόφαση 2008/618/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για τις κατευθυντήριες γραμμές των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών (ΕΕ L 198 της 26.7.2008, σ. 47-54)